

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 15 Noembrie st. v.

(=) După-cum se știe, în earna aceasta se vor face așa numitele restaurări municipale, adică alegerea funcționarilor administrativi pe un nou period de 6 ani.

Restaurările se dau de astădată o deosebită atenție atât din partea municipiilor, cât și mai ales din a guvernului.

Causa este ușor de înțeles. Este cunoscut, că în cercurile guvernului se fac pregătiri pentru o reformă radicală a administrației. Este cunoscut, că la reconstruirea cabinetului, întemplat în lunile trecute, reforma administrației a fost oare-cum firmă, cu care au intrat în minister d-nii Desider Szilágyi și contele Geza Teleki, va să zică este de așteptat, că opera reformării se va începe în curând.

Deși despre planurile și intențiunile guvernului relative la reforma administrației până acuma a transpirat foarte puțin în publicitate, deși este aproape sigur, că nici chiar membrii cabinetului nu s'au înțeles încă definitiv asupra detaliilor reformei proiectate: un lucru de căpetenie totuși este sigur, anume că prin reformă se va introduce numirea funcționarilor administrativi prin guvern, în locul sistemului de până acum, după care acești funcționari se aleg prin reprezentanțele municipale.

Așa stând lucrul și existând prospecte, că până la decurgerea viitorului period de 6 ani reforma administrativă va fi desăvârșită, este foarte probabil, că restaurările, în pragul cărora ne aflăm, vor fi cele din urmă, cel puțin în forma de până acum. Astfel se explică atențiunea ce li-se dă din toate părțile interesate.

Vieța municipală este una dintre părțile vieții publice, la care poporul românesc de sub coroana ungară, conform programului său și atitudinii sale politice, hotărâte în conferențele electorale din 1881, 1884 și 1887, este rezolvat să iee parte activă.

Prin urmare se cuvine, ca și Români să deie de astădată o atențiune deosebită restaurărilor municipale iminente.

Adevărat este, că sub actualul sistem de guvernare, deși este hotărâtă activitatea Românilor în viața municipală, nici pe acest teren n'am avut și nu ne putem promite succese multumitoare, n'am avut și nu ne putem promite nici pentru viitorul ingerență corespunzătoare în administrarea municipiilor și la alegerea funcționarilor administrativi.

Pentru-că stăpânirea și legislativele răuvoitoare Românilor au știut să facă o astfel de împărțire teritorială a obiectelor municipale, încât Românii aproape pretutindenea să poată fi majoritați de Maghiarii favorizați și aici ea pretutindenea.

Comitate și districte românești s'au desființat, s'au sfărțiat și contopit cu alte comitate, în care preponderanța Maghiarilor a fost a priori asigurată. Arondarea comitatelor preste tot s'a făcut cu desconsiderarea celor mai vitale interese locale și ținându-se în vedere un singur interes al asigurării predominării Maghiarilor asupra celorlalte naționalități.

Ca specimen amintim, că orașul Oena-Sibiului, în imediată apropiere de Sibiu, prima stațiune de cale ferată de aici și în privința economică în cea mai strânsă legătură cu Sibiu, aparține comitatului Alba-de-jos, își are centrul comitatens în Aiud și aparține aceluiași municipiu cu părțile Abrudului din Munții-apuseni. Ear' aceasta nu pentru-că Oena-Sibiului ar avea interes să fie așa, ci numai pentru a garanta în afacerile municipale și comunale preponderanța minorității maghiare asupra majorității românești din această comună aproape curat românească și cu împregiurime curat românească.

Acesta este un exemplu dintr'o sută, care s'ar pute cita.

Mai vine apoi, că Românii, popor sărac fiind și nedispunând de proprietăți feudale, dau un număr foarte restrins de virilisti, care în mod necesar trebuie să fie majoritați de virilistii maghiari.

Dar' și afară de virilisti, adică de acei membri ai reprezentanțelor municipale, care fac parte din aceste în urma averii lor, respective a contribuției directe, situațiunea Românilor față cu a Maghiarilor este nefavorabilă chiar și prin acele comitate, în care Românii formează totalitatea sau majoritatea co-virșitoare a locuitorilor.

Aceasta o înțelege ușor cine știe ce va să zică alegere sub stăpânirea ungurească. Rar și pe rare locuri și numai cu greutate de multe-ori insuportabile iese din alegerile municipale la valoare adevărată dorința a contribuabililor. Rar izbutesc acestia să aleagă în reprezentanțele comitatense pe oamenii lor de încredere, pe reprezentanții lor adevărați. De aceste alegeri, ca și la cele dietale, factorul principal nu este voința și conștiința alegătorilor, ci solgăbirul, notarii și primarii comunali, care pe baza legii comunale în vigoare sunt aleși prin candidații oficială din partea solgăbirului, sunt va-

să zică în cele mai multe cazuri creaturile acestuia.

Cu această stare de lucruri nu este de mirat, că în cele mai românești comitate congregațiunile comitatense sînt cele mai maghiare, că în comune curat românești se aleg membri neromâni și nebinevoitori Românilor, deși politica statorită de conducătorii Românilor prescrie activitatea în viața municipală.

Nu este de mirat, că aceste congregațiuni, compuse din virilisti neromâni și din reprezentanți aleși de organele guvernului, sub pretextul că sînt expresiunea locuitorilor comitatului, votează asupra contribuabililor imparate pe seama „Kultur-egylet“-urilor, adică pentru maghiarisarea nemaghiarilor cu banii lor proprii.

Am arătat această stare de lucruri, altcum destul de bine cunoscută cetitorilor nostri, din motivul, că în timpul din urmă s'au auzit unele voci, care ne sînt binevoitoare, susținând că starea desolată, în care se află Românii și în viața municipală, ar fi efectul politice de pasivitate.

Nu. Pasivitatea este observată de Români numai față cu dieta din Budapesta, ear' la viața municipală și comună, Românii pe baza concluzelor celor trei conferențe din urmă iau parte activă, dar' cu toate aceste apăsări de împregiurări nefavorabile foarte puțin pot face și pe aceste terene.

Prin aceasta nu voim să zicem, că multe din slabele rezultate obținute n'ar cădea și în vina alegătorilor și a reprezentanților români.

Indolența și lipsa de interes deoparte, corupțiunea și ascultarea de oameni de rea credință și vânători de interese de alta, au contribuit în multe locuri la periclitarea intereselor românești în viața municipală.

De aceea este de dorit, ca Românii pe viitor și cu deosebire acum la restaurările comitatense viitoare, care probabil vor fi cele din urmă, să se strângă bine rîndurile, să vadă ce este de făcut și cui este a se da ascultare, ear' acolo, unde interesele lor nu vor fi respectate, se nu lipsescă cel puțin protestele lor energice și hotărâte.

Tempora.

Într'un articol publicat sub acest titlu am constatat sînt acum câteva zile, că prea sînt mari laudele ce li-se fac noilor miniștri ai României.

E fără îndoială în interesul monarhiei noastre, ca dinșii ori alți oameni ca dinșii să conducă statul român. Dar' atât numai nu e destul: ei trebuie să mai fie, ca guvern, și

tari, pentru-ca să și poată face binele, pe care în adevăr îl voesc. Ei au mai condus afacerile publice ale României, și cu toată buna lor voince, cu toată superioritatea lor culturală și intelectuală, n'au putut nici măcar să împedecă pe alții de a face rău, decum să fi isbutit a face binele, pe care îl intenționau. — Căci erau prea slabi.

În România numai partidele tari prin organizațiunea lor și prin popularitatea bărbatilor, de care sînt conduse, pot să și permită luxul, de a susține independența statului român față cu ori-și-cine; cele slabe, fie ele în opozițiune, fie în fruntea afacerilor, sînt împinse de slăbiciunea să profite de propaganda rusească, pe care o admit în opozițiune ca mijloc de a slăbi pozițiunea guvernului și nu pot să o combată cu hotărîrea cuvenită, când sînt la guvern.

De aceea numai Rusia, care nu vrea ca statul român să se consolideze, e interesată ca în România guvernele să fie slabe și să se schimbe mereu.

Nimic însă nu poate să slăbească în România pozițiunea guvernului față cu țara mai mult ca laudele ce li-se fac miniștrilor români la Budapesta. Cei mai iubiți dintre oamenii de stat ai României perd încetul cu încetul încrederea concetățenilor sei, dacă agenților rusești li-se dă prea adese-ori puțința de a le dice Românilor: Eată cum Maghiarii se bucură, că acești oameni vă guvernează!

Săvîrșim deci un act patriotic, dacă le dicem compatrioților nostri maghiari: Să ne bucurăm din toată inima, dar' să ne bucurăm în tăcere și fără de ostentațiune, căci cu cât mai șgomoasă, cu stăt mai scurtă are să ne fie bucuria.

Abia câteva zile au trecut, decând noi le-am șis aceste, și eată că le mai șic și alții mai autorizați ca noi.

„Nem z e t“ publică sub titlu „Schimbarea de guvern din România“ o „corespondență originală“ din Viena (Nr. de 24 Noembrie), în care găsim următoarele apretieri:

Toate țările rusești, care se ocupă cu cesțiunea aceasta, prevăd, că presa austriacă și cea maghiară va saluta evenimentele dela Bucuresci cu mare șgomot triumfal, ca pe o mare victorie a politice austro-ungare. Foile rusești sînt în privința aceasta în mare eroare. Nu șicem, că dincoace și dincolo de Laita nu s'au găsit cățiva țiaristi, care se cred mari prevestitori politici și au salutată în adevăr schimbarea de guvern din România cu mare șgomot triumfal, imitând exemplul țiarelor, care considerau presidenția de consiliu al lui Catargiu drept o strălucită victorie a politice rusești. Și aceasta a fost însă o mare eroare.

Întocmai ajungerea la guvern a lui Catargiu n'a însemnat învingerea politice rusești, căderea lui nu însemnează un triumf pentru politica austro-ungară. După vederile cercu-

rilor hotărîtoare de aici (Viena), amîndouă aceste lucruri rezultă numai din cesțiuni și din relațiuni de politică internă, și în ceea-ce privește politica externă, era lui Catargiu a dovedit cel mult, că sînt anumite relațiuni internaționale, care sînt mai tari ca înclinările și simpatiele oamenilor de stat. Ori-și-câtă sîlință și-au dat sînt acum câteva luni de zile țiarele rusești se prezente ajungerea lui Catargiu în fruntea afacerilor drept o victorie a politice rusești, ori-și-cât au pus în evidență simpatiele rusești ale lui Catargiu, fapta este, că Catargiu, ca ministru-presedinte, nu i'a dat cabinetului austro-ungar nici un motiv pentru cea mai mică nemulțumire. Fostul ministru-presedinte, ori-și-care ar fi tainicele lui simpatii și antipatii, a fost un om de stat destul de perspicace, ca să înțeleagă, că de puțin îi este unui om de guvernament să ignoreze în practica politică anumite fapte și relațiuni. Cel mai apropiat trecut e în privința aceasta o garanție și pentru viitor, și astfel cabinetul de externe al nostru (aceasta ni-se spune în coloanele unui organ oficios) a luat cu mulțumire înconșcintarea despre constituirea noului guvern român, fără-ca să o considere însă aceasta cătuși de puțin ca victorie sau în genere ca alta ceva decât ceea-ce în adevăr este: o simplă cesțiune de afacere internă pentru România.

Cu alte cuvinte: ori-și-care ar fi simpatiele și antipatiile personale ale oamenilor de stat din România, ajunși la guvern, ei fac numai ceea-ce pot și ceea-ce împregiurările îi silesc ori îi iartă să facă.

Să ne bucurăm deci, dar' în tăcere și fără de ostentațiune

Acum nu o mai șicem numai noi.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 15 Noembrie st. v.

Din parlamentul maghiar.

Cu ziua de alaltăieri desbaterea asupra budgetului statului a intrat în a doua săptămână. Baronul Kaas și-a povestit unui auditoriu foarte mic vederile sale despre raportul Regelui față cu Kossuth și despre deosebita regimuri, pe care Ungaria le-a avut dela 1867 încoace. Următorul orator a fost dl Edmund Gajary, guvernamental. Emil Ábrányi a respins budgetul: Pentru-că cu cât acest guvern se apropie mai mult de echilibrul în finacele statului, cu atât mai tare se îndepărtează de echilibrul intereselor naționale. Oratorul a reflectat la discursul lui Tisza fiul și a șis, că el respectează sentimentele familiare, dar' tot trebuie să declare, că discursul lui Stefan Tisza a putut să fie corect în înțelesul celor șee porunci, nu a fost însă corect din punct de vedere al buneii cuvințe par-

FOIȚA „TRIBUNEI“

Dascălul peșitor.

De Nițu.

(Urmare.)

Examenul.

Era a doua zi de Rosalii. Dascălul Ufărean era sculat pe la 4 oare dimineața. Se spală, se îmbracă, se peptenă, se uită în oglindă și — necazul lui; pe fruntea lui se vedea o brazdă lungă și lată roșie albăstrie, fața îi era cu câteva șgărieturi cauzate din loviturile primite din pământul măturii și al lelii Anisie.

„Ah! șermanul de mine“, vorbesce el singur, „domnul protopop, vai, domnul protopop la examen, curatorii la examen, copiii la examen, părintele Calapăr la examen și eu, eu în examen!! Ce să mă știu face? Capul îmi este dogit... Ah! Acest cap cu o minte atât de mare ar avea lipsă de doctor...!“

Omul însă trebuie să se ajute. Ia un ștergar dela căpătîul patului, îl udă bine la un capăt, îl înfășură bine prelungă frunte, așa încât ochiul stîng trebuia să fie deosebit de acoperit. Se uită în oglindă și plin de bucurie exclamă: „Mult prețuesce mintea ta, Vasilică!!“

„Am să mă present în examen și să împărțesc dlui protopop, că capul îmi e plin de șgaibă și că de dureri deabia pot sta pe

picioare. Voiu scăpa și cu examenul mai ușor...!“

Timpul trece și tace. Pe la 7 oare dimineața părintele protopop Cărtușă trece în trăsura pe dinaintea școlii, luând direcțiunea spre locuința părintelui Calapăr.

La vederea sosirii protopopului, Ufărean era în cea mai mare ștrîmtoare. Fiori reci îi cuprind întreg corpul.

În timpul acesta copiii încep a se aduna la școală. Se bate toaca, copiii vin din ce în ce mai cu deadinsul la școală. La 8 oare se trag clopotele la biserică, se începe utrenia, se începe liturgia, șevrșită fiind de părintele protopop Cărtușă.

De sine se înțelege, Ufărean încă a trebuit să meargă la biserică așa „blendurit“ cum era. S'a așezat în corul bisericii cu copiii, ca să nu poată fi zărit de părintele protopop. Elăcăi și fete, care cum zăria pe dascălul legat la cap și brăzdat pe față se tot cotiau și, bufnind de ris șiceau între ei chiar în biserică: „Eată Crăciunul Anisie!!“

După finirea liturgiei părintele protopop ținu o scurtă cuvîntare, în care aminti despre datorințele părinților față cu crescerea copiilor lor. Ear' la finea cuvîntării invită pe poporeni la examenul copiilor.

„Mai adă-mi-i și pe acestia pe cap“, — își șicea Ufărean, — „nu ești destul d-ta“.

Poporul iese din biserică, părintele protopop luă dejunul și dela casa părintelui Calapăr se îndreptă spre școală.

Întreagă curatoria bisericească era la examen, asemenea și o mulțime dintre părinții copiilor.

Părintele protopop intră... În scurt, examenul se începe. Ufărean, legat la cap, întrebă din calculare, întreabă din geografie. Preste tot copiii răspund, nu răspund, destul că părintele protopop, care cunoscea prea bine pe Ufărean, rîdînd cu drag în inima sa, nu se amesteca în întrebările dascălului, știindu-l și așa destul de necăjit și chinuit.

„Să mai cante ceva copilașii“, șise odată părintele protopop.

„Tare bucuros, tare bucuros, bucuros! bucuros! vom canta, vor canta, canta...!“

Dascălul Ufărean provoacă pe copii să cante: „Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim!“

Ufărean ia o poziție din cele mai curajoase. În mîna dreaptă cu linealul școlii, lung de doi metri; în mîna stîngă cu legendarul, în care era scrisă această poezie; cu piciorul stîng înainte, cu trupul întins și cam dat îndrît, cu ștergarul pe cap și cu gura căscată, precăt îi era numai cu puțința. Dînd tactul cu linealul cel lung, cînta, cînta, așa încât nu într'atîta se aușiau vocele cele cu totul false ale copiilor, precăt se aușia vocea lui Ufărean.

„Cîntă-mei și tu!“ (într'aceia împinge cu linealul pe un băiat din banca a patra). „Altă limbă armonioasă, ca ea nu

găsim...! Cîntați! Cîntați!“ — (ștriga din când în când cu glas puternic).

Dela un loc copiii nu mai pot cînta, deoare-ce nu șciau poesia de rost. Ufărean cînta singur de răsuna școla...

„Destul, destul, prea destul, dle Ufărean“, șicea părintele protopop izbucnind în un ris teribil... „Ștrămoșii nostri ar plînge în morminte, când te-ar asculta...!“

„Așa, așa“, șise Ufărean, apoi cîntînd: „Ei ar plînge în morminte când ne-ar asculta“.

„Tare bine, dle Ufărean...“, șise părintele protopop, căruia îi curgeau lacrimile de ris... tot asemenea tot publicul asistent.

Ufărean credea, că părintelui protopop îi curg lacrimile de încântat pentru frumoasa melodie, de aceea voescă să mai înceapă cîntarea din nou.

„Lasă, lasă, dle Ufărean, că ni-se va amări limba...“

„Așa, așa, ca ea nu găsim, nu, nu, nu găsim...!“

„Să mai continuăm cu învățămîntul intuitiv, și apoi te las în plata lui D-șeu“, șise părintele protopop Cărtușă, care nu mai putea de ris. „Așa examen nu 'mi-s'a dat până acum de cap...!“

„Învățămîntul intuitiv, intuitiv, da, da învățămîntul intuitiv, nu ai mai mîncat așa examen...!“

„Ședeți...!“

„Unde ne aflăm noi acuma? Ioan Aron!“

„Noi ne aflăm în școală?“

„Ce veți tu pe păreți? George Umbrean...!“

„Eu vîd pe părete umbra domnului protopop...!“

„Măi, măi, domnul protopop nu e umbră, dacă te chiamă pe tine Umbrean!!“

Părintele protopop ridea, ridea, dar' rideau toți oamenii veniți la examen.

„Unde mă uit eu acuma? Gavrilă Pinte!“

„D-ta te uii pe fereastră...!“

„Și oare ce am vîdut eu pe fereastră...? Florica Dogariu!“

„D-ta ai vîdut ieri pe fereastră pe lelea Saftică...!“

Fiori reci îi cuprind trupul lui Ufărean. Își scoate năframa din buzunar, și uitînd că îi este legat capul, dă să-și frece fruntea, care era asudată ca la cel mai obosit muncitor. Nefericirea lui! Se desface ștergarul (care și căde jos), ear' el rămîne în cea mai tristă poziție.

Când îl vede părintele protopop tot șdrobit și brăzdat pe față, nu mai poate de ris, hohotesce, hohotesce tot publicul. Nu mai era chip și tel de a se pute ține examenul.

„Dela Saftica ești și așa șchimonosit“, șise cu ris unul dintre curatori.

tamentare. O poruncă a acestei bune cuvinte sună: „Cinstesc pe tatăl-tu, dar nu-i fă reclamă în parlament!“ Oratorul roagă pe Stefan Tisza, ca de altădată să cruțe parlamentul cu asemenea intermezzo-uri. Mai departe a expus, că sub regimul de cincisprezece ani al lui Coloman Tisza spiritul public și național al Ungariei a decăzut cu desăvârșire. S'a plâns, că în Ungaria sînt mii de cetățeni, pentru care limba și cultura maghiară nu au existat nici-o dată și nu există nici astăzi. În cel mai expus loc al capitalei, în focalul comercialului, limba statului se ignorează cu totul, acolo nu se aude vorbind ungeresc mai mult ca în halele bursei din Viena. Asta e o adevărată satiră pentru statul ungar. În toate celelalte state neguțatorii sînt cetățeni conșcii ai țării lor, care nu numai posed limba lor, ci sînt și mândri de ea și o respectează ca și publicistii, politici, juristii etc. La noi materialul și direcțiunile culturale sînt în multe cercuri austriaco-germane. Asta numai prin atitudinea guvernului se poate explica, care înjosece limba maghiară în armată și se întrepune pentru cultura germană. Oratorul termină cu declarațiunea, că acceptază proiectul de conclud al deputatului Helfy. După ce a mai vorbit dl Stefan Tisza în afacere personală și Fr. Petrich a spriginit proiectul de conclud al lui Helfy, ședința s'a ridicat pe la 1³/₄ oare.

Mesagiul de tron italian.

La 25 l. c. n. s'a deschis parlamentul italian. Mesagiul de tron se începe cu cuvintele: „Eu sînt mîndru, că opera unității și a libertății Italiei e astfel întărită, că nu avem să ne temem de nici un pericol. Italia a prestat în treizeci de ani ceea ce alte națiuni prestează în sute de ani. Tatăl meu a dat patriei independența, eu cu ajutorul d-voastre am putut să-i dau egala îndreptățire a cetățenilor“. Mesagiul anunță deosebitele proiecte; trecînd apoi la politica externă dăce: „Mulțumită sfaturilor marilor puteri, precum și silințelor mele și ale aliaților mei, pacea europeană pare a fi acum mai asigurată ca ori-și-cînd altădată; cestiunile, care ar pute-o conturba, nu sînt însă toate rezolvate și așa vom continua a ne îngriji de cerințele armatei și ale marinei, fără-ca să împovărăm prea tare bugetul statului. Dar' nutresc convingerea, că mulțumită prudenței guvernului și a popoarelor, nu vom trebui să facem întrebuințare de armele noastre“.

Mesagiul a fost întimpinat cu aprobări vii. Diarele italiene vorbesc bine despre el și îndrumă în special la aprobările vii, care le-a produs pasagiul despre politica pacinică.

Recunoașterea republicii brasiliene.

Guvernele europene în curînd vor avî să se ocupe cu cestiunea recunoașterii stărilor de lucruri din Brasilia. După-ce se va săvîrși alegerea de președinte, noul guvern republican al Bra-

siliei va încerca a comunica oficial cu puterile europene și le va ruga pentru recunoașterea republicii. Sînt oameni, care țin, că noua republică brasiliană va promite mult; sînt eară alții, care cunosc țeara și se tem, că noua stare de lucruri nu se va pute afirma. Nici chiar în America-de-Nord nu a putut să se susțină republica fără război; cum ar pute să se întempe aceasta în Brasilia, unde poporațiunea e atât de împrăsciată și preste tot stă pe un nivel foarte jos al inteligenței politice? În primul moment al surprinderii și sub impresia faptelor complinite s'ar pute încă ține laolaltă deosebitele provincii, dar' îndată-ce vine rîndul la politica practică, vor ieși la iveală și divergențele, care mai curînd ori mai tîrziu vor duce la o rumpere. Din Madrid vine împărtășirea, că guvernul spaniol, din considerare pentru Orleans și pentru familia regală din Portugalia, ar fi dispus a trăgăna cu recunoașterea republicii până atunci, până cînd va urma recunoașterea din partea Germaniei, Austro-Ungariei și a Italiei.

Coroșpondența albaneză a „TRIBUNEI“.

Elbasan, în 7 Noemvrie 1889.

De multe și neenumerate-ori s'a scris atît din părțile aceste, cît și de bărbați binevoitori din țările transdubiene despre persecuțiunile neomenoase și demne numai de oameni cu totul lipsiți de inimă și creeri, venite asupra bietului Român de sub coroana Sultanului din Constantinopol, din partea unor parasiți, pe care în mare parte lipsa și imposibilitatea de a-și procura cele necesare pentru traiul vieții în propria lor patrie îi silesc a inunda provinciile Sultanului și a deveni nise adevărați cosmopoliti din cei mai aventuroși și prin urmare proștii încarnați ai unei idei (idea megali), ale cărei tendințe și scop final nu sînt altceva, decît revendicarea, dacă se poate numai așa, a provinciilor din Peninsula-Balcanică, revendicare pe căi proprii numai unei cete de briganzi elini, deamă de a figura printre nesdrăvenile create de creerii scholasticilor (stupișilor) lui Esop.

De multe-ori s'a încercat a se da o definiție corectă acestor specimani ai secolului nostru atît în modul lor de a vești, cît și în cel de a aspira. Cred, că n'aș abusa de indulgența onorabililor lectori, dînd mai jos una din aceste definițiuni, care îi precizează, însă numai din punctul de vedere al misiunii și țintei lor mărșave, și de care am luat cunoștință în zilele din urmă, fiind inserată într-o adresă către un funcționar înalt din provincia noastră. Eată-o: „Ori-șe episcop emanînd dela patriarhia din „Fănar și ori-ce școală grecească din Peninsula-Balcanică nu samănă printre creștinii imperiului decît sēmînta otrăvitoare a „întunecului, a nesciinței și a seducțiunii, „avînd de scop în urmă a nu scerera decît „vătămarea intereselor și demoralizarea popoarelor, a căror crudă soartă e lăsată sub „un asemenea cap bisericesc, și cu aceasta „ruina mai întău economică și în urmă și „politică a imperiului otoman“. — Aceasta însă ca o definiție restrînsă la un mic număr de termeni, neputînd precisa în deajuns obiectul seu, nu aflăm depris oare-care explicare, spre mai mare lămurire.

Noțiunea arhieru la noi, ca în nici o altă țeară civilizată (și asta nu a provest decît din marea prevedere și violenție de a-și procura mijloacele necesare de exploatare chiar pentru țările de restricte pentru ei), nu consistă din singura notă principală: cap religios al unei eparhii, ci prelungă această notă, singura legitimă, prin noțiunea arhieru noi bieții mai întelegem: inspector al instituțiunilor de cultură grecească, director și spriginitor al lor, consilier comunal, consilier administrativ cu două voturi și cu dreptul de a propune, și încă și consilier intim de *jure et de facto* al Pașii, mutesarifului ori caimacamului respectiv. Sfînta patriarhie a noastră, acest cuib de parasiți nemernici, a știut din timpurile cele mai vechi, că pentru a pute-o duce la capăt cu intențiunile sale infernale și pentru a servi în toată liniștea și fără a pute fi supărată întru nimic politica externă a regelui Georgeios, arhierii, sau mai corect agenții lor, trebuiau să aibă toate aceste atribuțiuni, pentru care, bine înteles, a mai știut a-și procura dreptul de a-și investi cu ele dela înșiși capii statului nostru, și pe urmă a-și mai și sancționa, pentru neștrămurare eternă, punîndu-i sub ocrotirea puterilor europene.

Prelații noștri pe deoparte în școalele ce conduc umplu, deși nu cu ușurință, cu prisos cranile tinerimii ce din păcate poate va fi preferat, — tot în urma seducțiunilor ori chiar a amenințărilor ce li-se fac, — a le frecuenta numai și numai cu opurile grecesci, ca acele ale lui Esop, cu aventuri poetice și oratorice, ca acele ale lui Homer și Demosthene, încât bieții tineri deja absolvenți de așa țesele licee și dotați demult încă înainte de aceasta cu sprincențele buzelor, nescind e-și da seamă nici de ceea-ce li-s'a predat și grămădit în cap până la acea etate și ne mai putînd concepe cu capul lor cum tata și mama viețuesc mereu muncind, fără a fi, nici a dori a fi stropiți cu ideile cele lumina-toare ale spiritului și înălțătoare ale demnității omenești, de care abundează Iliada și Philippi-cele sau, ceea-ce e tot una, ne mai găsind în societatea, ai cărei membri sînt chemați să devie, timpurile cele de deliciu și inerție ale lui Iupiter și nici curioșii lui Demosthene, devin bieții pedanți, egoști și la urmă și excentrici. Cu modul acesta ei și numai ei, prelații noștri, nu sînt decît otrăvitorii și prăpăditorii tinerimii, care dealtmîntrelea e singura chie-mată la progres și înălțarea stimei și prestigiului familiei, societății și națiunii sale.

De altă parte tot ei, spre a se asigura de sfișitul acesta, cel mai mărșav existent în ția de astăzi, ca favorii de preferință ai funcționarilor de pe la palate, se grăbesc a recomanda acestora, — care, trebuie știut, au cea mai mare influență, o influență dominantă asupra poporației, — pe victimele seduse, care în stupiditatea lor sacrifică chiar cele mai scumpe bunuri ale lor și cu atît mai ușor viitorul copiilor lor unei simple temana (salut turcesc cu mîna) primită dela ei; și așa prelații, ca unii ce cu drept cuvînt se pot mândri că i-au introdus și li-a cîștigat favoarea Pașei, neprețuit de scumpă la ei, ajung pînă a pute deveni obiectul admirațiunii poporului, și ce e mai mult, și dictatorii atît în acțiunile religioase, cît și în cele de interes particular ale credincioșilor.

Nu mai a asemenea influență apropiată cu tactica cea mai merită poate explica actual ne mai auzit și cel mai unic în felul seu săvîrșit în zilele din urmă decîtă un bărbat

din societatea înaltă albaneză din orașul Corcea. Mai țilele trecute întemplându-se, ca consularul rusec din orașul Monastir, în Macedonia, să fie permutat prin ordinul guvernului respectiv în orașul Ianina, în Epir, a fost însoțit în călătoria sa pînă în Corcea decîtă colegii sei din același oraș, consularul austriac și cel grecesc. Sosiți în Corcea, consularul rusec fiind primit în curțir decătă un amic al seu cetățean de aci, numai ceialtați doi, care îl acompăniară, au rēmas la hotel. Imediat arhierul grec din Corcea, luînd cu sine pe ierodiaconul, secretarul metropoliei și cîteva alte notabilități locale, s'a dus să viziteze pe noi veniți, începînd cu consularul grec. Și sciiți cu privire la ce au fost acele cîteva vorbe schimbate între consuli deoparte și arhierul cu turma sa de altă parte? „Cum stă cu politica? Ce mai țice Anglia cu Gladstone despre Macedonia? Cum mai sînt raporturile Rusiei cu Turcia? Și ce e mai mult, fiind tot ei și la consularul rusec, sciiți ce a exclamat arhierul de trupa sa, în urma cătōrva explicări date de cel dintău? Lucru ne mai pomenit!! „Ah! Cînd ne va scăpa și pe noi D-țeu de barbarii (sic) acestia de Turci?“ Consularul, ca un bărbat demn de misiunea sa, după-ce li-a declarat, că cu totul alta este misiunea sa și că prin urmare nu le poate da nici un răspuns la dorința lor de a scii, i-a și concediat.

Eată care sînt oamenii de credință ai statului! Eată favorii palatelor!! Toamai oamenii, care exclamă în așa mod, sînt cei mai neștrămutați amici ai imperiului și cei mai intereștați de binele, fericirea și integritatea lui (!?)

Dar' nu sînt numai aceste atribuțiunile arhierilor.

Permiteți-mi a mă mîrgini aci, pentru a continua cu curierul viitor.

Adevăro-Spunătorul.

CRONICĂ.

Dela Curtă. Maieștatea Sa Monarchul a sosit în 25 l. c. în Budapesta și a primit în audiență generală preste 100 de persoane. — Arhiducele Francisc Salvator, mirele Archiducesei Maria Valeria, a plecat în 25 l. c. din Gödöllő la Viena. Ginerile Monarchului, Principele Leopold de Bavaria, a sosit și el ieri la Viena din Gödöllő, el va rămâne în capitală cîteva țile, soția lui însă, Archiducesa Gisela, a plecat ieri-dimineață acasă în München.

Numeri. Profesorul Enric Ballenger dela școala reală superioară de stat din Timișoara e numit translator pentru limba franceză la trib. reg. de acolo. — De translator pentru limba germană la judec. cerc. din Ciacova e numit advocatul din Ciacova Dr. Sigismund Fülöp.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Rosa Rohrböck în „Nádasdi“; Isac Stern în „Szabo“; Isai Schwarz în „Szalai“; Adolf Spitz în „Szölöc“; Wilhelm Krisztovics în „Kisfaludi“; Francisc Vrbensky în „Szivgyi“; Samoil Krausz în „Bokor“; Ludovic Hanzulovics în „Zoldán“; Geza Taucz în „Fejős“; Ioan Zak în „Zacs“ și August Solomon în „Szentő“.

Bilete noue de călătorie pe căile ferate ungare. Dela 1 Decemvrie a. c. se vor pune în circulațiune bilete noue pentru călătoria pe zone. Biletele aceste sînt foarte practice. Ele se pot cumpăra în toate stațiunile mai mari ale căilor ferate de stat; se pot folosi în ori-ce timp, deoarece ele nu se mai timbrează ca pînă acum: călătoria o poți face deci cînd îți stă în voe. Pentru călătoria *tour și retour* sînt bilete anumite, ele

se pot procura dintr'o stațiune oare-care, călătoria însă o poți începe din altă stațiune. Așa d. e. eu cumpăr din Sibiu un bilet *tour și retour* pînă la Budapesta, acest bilet îl trimit unui prieten în Budapesta: amicului meu cu acel bilet poate veni de acolo la Sibiu și din Sibiu întoarce earăși la Budapesta, cînd îi place. Prin urmare persoanele, care au să facă mai adese-ori același drum (d. e. comerțianții), pot să-și cumpere deodată cîte 20—50 de bilete, ele ori-cînd au valoare și nici o formalitate nu e împrunată cu călătoria lor. Biletele sînt: pentru circulațiunea de vecinătate, pentru călătoria cu tren omnibus, tren de persoane și tren accelerat. Chiar și pentru trimiteri cu „fracht“ sînt anumite bilete de aceste. Pe la stațiunile căilor ferate sînt de vîndare broșuri, care conțin multe lămuriri în ceea-ce privește folosirea nouelor bilete.

Mocsáry n'a lădat pe Tisza. Aseară am primit dela biroul de corșpondență din Budapesta un extras telegrafic al desbaterilor dietale de ieri. Spre mirarea noastră, exprimată în Nrul de ieri printr'un semn de întrebare, am vîțut, că dl Ludovic Mocsáry, după-cum stă lămurit în telegrama primită, contrar atitudinii sale de pînă acum, a plecat cu înfocare pentru legătura cu Austria și a lădat în terminii cei mai călduroși pe Coloman Tisza. Din informațiunile, pe care le avem astăzi, se vede, că am fost mistificați printr'o neiertată neexactitate a biroului sau a oficiului telegrafic. Adevărul, pe care îl restabilim prin aceasta, este că Mocsáry a vorbit contra bugetului, ear' polemia și apologia guvernamentală, pe care din greșală i-am atribuit-o lui, au ieșit din rostul dlui Mauriciu Jókai, cunoscutul literat, deputat și mameluc.

Un preot rēsvăritor. Relativ la incidentul preotului Ioan Preda din Petrila, primim din Petroșeni cu datul 10/XI următoarea informațiune: Preotul Ioan Preda Ștefane din Petrila a fost Duminecă în Petroșeni. Pe la oarele 5 seara a plecat să meargă cătă casă, și trecînd pe la cărcmele Ovreiilor, a vîțut o mulțime de săteni adunați la beutură, stînd mai mulți pe afară ca în cărcmă. Preotul în trecere li-a țis sătenilor, că aceia, care au drept de alegere, să vină la Petroșeni, căci Marția viitoare se va ține o alegere pentru comitetul comitatens, și totodată li-a țis: avem să ne întelegem laolaltă și în privința cărcmăritului, cum o să fie dela anul nou încolo. Comunele din cercul Petroșeni s'au fost învoit anume cu direcțiunea financiară și au și dat cît au cerut pentru dreptul de cărcmărit, și totuși deodată ne trezirăm, că Ovreiile Leopold Ulmann și Herman Gross, care ne-au supt și pînă acum de atăția ani prin arințele lor de cărcmă, au încheiat un contract cu direcțiunea financiară pe timp de 3 ani dela anul nou, și așadară avem să ne întelegem și în cauza aceasta, dacă ne vom aduna Marți laolaltă, cum avem să facem, ca să ne putem scăpa odată de apucăturile lor. Spunînd preotul aceste, deodată s'au adunat Ovreiile, auzîndu-l că ce vorbesce, în giurul lui cu servitorii și cu copiii lor cu tot și era pe aci să-l umfle pe bietul popă! Însă preotul vîțînd aceste cu un bêt în mână făcînd cu el în dreapta și în stînga, a ieșit afară, fără-ca să atingă pe cineva ori Ovreiile pe el. Dar' ca popa se provoace pe cineva la revoltă ori se vatem pe Maieștate ori pe guvern sau autoritățile publice, nu e adevărat. După-ce a scăpat popa dintre Ovreiile, s'a băgat la un cărcmăreștin mai departe, că-i era frică că-i vor sta Ovreiile în drum mergînd cătă casă, și acolo a mers patrola de gendarmi asiguran-du-l, că nu-i va ieși nimenea în drum, așa a și plecat numai decăt acasă, fără-ca să i-se întempe ceva pe drum. După aceea la moment și în ția următoare s'au adunat Ovreiile laolaltă, ca să se sfătuească, cum s'ar pute să se nimicerească mai iute viitorul bietului popă, care are o familie numeroasă. După hotărîrea lor, au deșapat pe la minister, cerînd miliție spre asigurare, deși pe aici era poporul liniștit și nici prin mînte nu i trecea le nimenea să facă vrie-o ceartă ori revoltă,

Protopopul se scoală, lasă să se dăcă rugăciunile și iese, dar' rîțînd cu hohot țise: „Insoară-te, insoară-te, domnule Ufărean, insoară-te...!“

La oraș.

După finirea examenului, despre care părintele protopop Cărtușă țicea, că nu i-s'a mai dat de cap un atare examen, dascălul Ufărean era mereu torturat cu gîndul la cuvintele cele din urmă, țise de protopop cu finea examenului: „Insoară-te, insoară-te!“

„Cum nu te-ai însurat“, — grăi el singur în seara țilei examenului, — „dar' capul, capul acesta seamănă cu o doagă spartă, așa e, doagă spartă, sērmana doagă spartă, spartă...!“

Preste noapte în pat își gîndesc: „Mă voi duce mîne la oraș, unde căt bați în pămîni mă va vindeca prietenul meu, medicul Simbure. Da, mă va vindeca și fără-ca să-i plătesc. Și așa nu m'a vîțut demult, și sciu sigur, că vîțîndu-mă, nu va mai pute de bucurie.“

Gîndit și făcut!!

În dimineața țilei următoare, Ufărean se afla pe cale cătă orașul „Vad“.

În mână cu un ploier de pe timpul celui dintău an de învățator, adecă vechiu acum de 18 ani. Spelăt de ploier, tras de soare, petecit, în cîteva locuri descusut, eată o mică icoană a ploierului dascălului Ufărean. Purtînd nise cisme mari și cam necurățite;

nădragi largi și roșeteci, un surtuc subțire și galbiniu, o pălărie de paie sură-roșetecă bătută de pulbere și sudori, aședată pe capul lui mare și mai mărît cu ștergarul ce era legat giur împregiur cu o petea neagră.

Ufărean mergea pedestru, și suind pe dealul ce duce cătă orașul Vad, ce se află în o depărtare ce de 3 oare dela „Codeni“, deoparte ca să nu-l ardă soarele, de altă parte ca să nu asude prea tare și apoi să se răcească, — după-cum gîndia el, — își desbrăcă surtucul și îl puse pe umărul drept, deschise ploierul și la drum băietul.

Câte nu-i treceau prin mîntea lui Ufărean despre căsătorie. Ufărean se insoară, Ufărean se va însura, Ufărean însurat. Căt de bine e dacă scie omul conjuga: Eu me însor, adecă eu Ufărean... eu, eu! Eu mă însor, tu te însori, el se insoară. Plural: Noi ne însurăm, voi ve însurați, ei se sau se se insoare...? Oare cum se țice? Veți, dacă n'ai gramatica la tine? Dar'... bine, că nu m'a întreat părintele protopop Cărtușă!! El mi-a țis numai: Insoară-te!! Insoară-te!! El a vorbit cu mine în plusquam-perfectul conjunctiv, forma pasivă, conjugațiunea a 5-a. Forma activă este însuratul!

Așa e, însuratul, *Genetivul*: a lui însuratului (oare așa e?) Fie cum va fi, vocativul se țice: *pe înserate*. E drept, că însuratul e *pe înserate*....! Mare meșter a fost acela, care a pus însuratul înserate... „Mă țmir mult de părintele protopop Cărtușă, pentru-ce nu mi-a țis: „Insoară-te

pe înserate...“ Totuși sciu eu acum pentru-ce, era înainte de ameați.“

Tot cu atari gînduri, dascălul Ufărean merge și mereu merge, cînd mai încet, cînd mai iute, pînă-ce intră în oraș. Pe cale îl mai necăjiau și trăsurile, care toate veniau decătă oraș și nici una nu mergea într-acolo.

„Veți“, — țise el intrînd în oraș, — „multor oameni li-se întemplă, ca nici să nu întănească nici o căruță pe cale.“

„Așa e, multe căruțe vin, cînd tu mergi, și merg la oraș, cînd tu vii...! La alt an nu mă las fără de căruță. Pentru-ce să-mi bat picioarele aceste pe jos, cînd satul îmi poate ținea o căruță căt de căt pentru mine, cel mai iscusit om în comună...? Așa e, cel mai iscusit om, om colea.“

Cînd era să între în oraș își îmbrăcă surtucul și își curățî cismele cu ploierul, apoi ștergîndu-se de sudori, se aședă pe peatra de lîngă drum și, bîgînd mîna în buzunarul nădrăgilor, scoate o năframă murdară, o desface și dela un capăt începe a deslega o ață. Ce era în năframă? Nimic altceva decăt banii lui Ufărean. Încă nu-și scia suma banilor. Începe a număra și numără pînă la 69. Un ban cam ruginit și care era cel din urmă, cugetîndu-l ca ban de argint (bănuț, după-cum se țice pe la Codeni) în preț de țice cruceri, exclamă: „79 ți șeptedeci-și-nou ș cruceri!“

„Mulți bani!“ își țice...!

„La oraș, la oraș!!“

Ufărean intră în oraș, învîrtînd roată, roată parapleul în mână. Din o stradă în altă, Ufărean ajunge la locuința Drului Simbure. Întră în chilia pentru vizitarea morboșilor, — deoarece ce mai fusese el pe la Drul Simbure, — unde din întemplare se afla Drul numai singur fără de nici un pacient.

Drul Simbure, îndată ce-l vede pe Ufărean așa stralucit legat, cu un rîs gros țice: ha-ha-ha dl Ufărean...“

„Nu ha-ha-ha, frate Simbure, ci: vai, vai, vai!!“

Doctorul rîde și ear' rîde, precînd Ufărean deslegîndu-se, tot mereu clătia cu capul...!“

„Te-ai bătut ori te-au bătut?“ — întreată Drul punînd mîna pe umfătura de pe fruntea lui Ufărean.

„Nici una, nici alta, fără, fără păcatele tineretelor...!“

Doctorul, întelegînd de ce poate fi vorba, țice: „Insoară-te, insoară-te!“

„Nu mă mai necăji, că și protopopul Cărtușă tot insoară-te, insoară-te îmi țice. Mai bine îmi dă nise „leacuri“, scii de ceea...“

„De care?“ țise doctorul rîțînd.

„Scii, scii!!“

„De unde să scii?“

„Scii de ceea după care se îmbrăscie durerea pe nevățute!!“

„Pe nevățute?“

„Pe nevățute, scii, scii să meargă...!“

„Bine, îți voi vrie o recept. Vei căpeta dela apotecă șese pulvere, din care vei lua cîte unul în fiecare oară. Vei mai căpeta nise unsori și te vei unge preste țî din cînd în cînd pe frunte, și ai să veți, că pe nevățute are să-ți treacă. Înteles-ai?“

„Înteles și mă mulțumesc, mă mulțumesc, da, mă mulțumesc!!“

Fără a mai țice nici albă, nici neagră, își luă pălăria și la apotecă. I-se pregăti medicina, de unde apoi voi a pleca cătă casă.

„D-le! d-le“, țice apotecarul, „plătesce medicina!“

„Drept, drept, drept țici, medicina, medicina. O plătesc. Căt de scump?“

„Dou țeci-și-doi de cruceri...!“

„Tot nu-i scumpă, nu-i scumpă. Așa-i că nu-i scumpă?“

„Nu, nu“, țise apotecarul primînd banii numărați din năframa lui Ufărean.

Ufărean pleacă cătă Codeni. Cînd era să iese din Vad, orologiul din turn bătea 11 oare. „Ei“, își țice: „pulverele...!“ Cască gura și așa cu hărtie cu tot fîngite o pulvere. Merge ce merge mai fîngite o pulvere cu hărtie cu tot. Nici că i-a mai trebuit altă pulvere. O colică groaznică l-a silit să lase drumul și să apuce prin codru cătă Codeni.

Era seară, — Ufărean nu era încă sosit acasă și numai în rēzvrăsatul țilei următoare, slăbit, slăbit, rāzimîndu-se în ploier, se vedea intrînd în Codeni. (Va urma.)

cum au auzat-o Ovreei și la autoritățile publice. În urmă a venit vicecomitele singur la fața locului și chemând pe preot și pe Ovreei spre rectificarea lucrului, a luat protocol și s'a convins, că nu s'au întemplat așa lucruri, precum anuțase jidovimea în lume.

Misiunea „Kulturregylet“-ului. Despre activitatea președintelui „Kulturregylet“-ului, „S. Deutsches-Tagblatt“ scrie, că în 21 l. c. contele Gavriil Bethlen a pus pe doi țigani, servitori ai lui, să bată pe un biet muncitor din curte. Pe deasupra era 20 de băte. Și când i-s'a părut contelui, că țiganii nu lovesc desul de îndesat, a luat Maria-Sa groful insum și băta în mână și a arătat țiganilor cum trebuie să dai, ca să doară. Ce lipsă are dl comite-suprem Bethlen de lege și de dreptate, când legea și-o face singur și dreptatea lui e cunoscută „milă boarească“.

Pojarul în Cluj. Aflăm din foile din Cluj, că între băieții din acel oraș a izbucnit pojarul. Casuri de îmbolnăvire sunt foarte multe.

Un sat ars. Din Timișoara se scrie, că Sâmbătă noaptea a izbucnit foc în satul Topoloveț și, fiind vânt, a cuprins mai trei părți din sat. Se crede, că focul a fost pus anume, ca să ardă casa proprietarului Nedelkov, de unde s'a pornit focul.

Răspuns plătit! În Bănat se face mult haz de următoarea istorică autentică: Un notar fusese suspendat din cauza mai multor neregularități făcute de el în serviciu. Notarul trimise o depeșă împăratului, în care cerea grație; trecu o lună, trecură două și nici un răspuns. Atunci notarul trimise o a doua telegramă împăratului, astfel redactată: „Cu genunchii plecați rog, dați deslegare cererii mele de acum două luni. Răspuns plătit „pece cuvinte“. De nu-i va răspunde nici acum Monarhul, apoi nu scim când fi va răspunde.

Comerciu cu fete. La Panciova în Bănat s'au arestat zilele aceste doi indivizi, anume Milka Ioanovici și Martiu Levar, a căror crimă nu este nici mai mult, nici mai puțin, decât că au înșelat o multime de fete prin diferite orașe: ei dăceau că sunt agenți, care pot să pună în slujbă fete sărace, pot să le facă guvernante, menajere etc. Fetele crezând, îi urmau chiar cu învoirea părinților. Șarlatanii de agenți însă le duceau preste Dunăre, pe cele mai multe la Constantinopol și Sofia, unde le aruncau în casele de prostituție ori alte asemenea stabilimente.

Cardinalul Ganglbauer, după-cum se scrie din Viena, e morbos de moarte. Cardinalul suferă demult de un catar de stomach; zilele trecute profesorul Nothnagel a aflat, că afară de catarul de stomach, cardinalul suferă și de aprinderea peltei pieptului. Boala aceasta din urmă s'a ivit cu friguri puternice.

Distincțiune. Cetim în „Timpul“ din București: Dl locotenent-colonel Grozea din statul-major al armatei a fost decorat de M. S. împăratul Austriei cu crucea de comandor al ordinului Francis-Iosif. Dl locotenent-colonel Grozea fusese însărcinat cu colonaționarea protocoloalelor de delimitare între Austro-Ungaria și România.

Părechia regală daneză. Regele Christian din Danemarca și soția sa regina Luisa au sosit alaltăieri incognito dela Veneția în Viena. La gară au fost întâmpinați de ducesa de Cumberland și de trimisul danez. Părechia regală va petrece în Viena mai multe zile.

Teatru. Roderich Benedix este unul dintre autorii bine cunoscuți ai scenelor germane, ale cărui opere, deși nu mai au farmecul nouității și nu sunt tocmai de prima calitate, totuși se mențin încă cu destul succes. O comedie a acestui autor, „Der Vetter, oder Confusionen über Confusionen“ (Unchiușul, sau confuzii peste confuzii) s'a jucat aseară pe scena de aici. După-cum spune deja titlul, forța comediei consistă în comica de situație, în confuziuni hazlii, ce e drept, dar motivate numai prin voința autorului. Dar în fine piesa, neavând mari pretențiuni dela capul locului și menită fiind curat numai pentru distracția publicului, este acceptabilă și a fost bine primită și de publicul sibian. Între artiști s'a distins de astădată dl Freytag (Siegel). A făcut în mod perfect pe bătrânul unchiuș, căruia toți membrii familiei îi spun secretele inimii și care, încercat de secrete „ca teiul de gândaci“, pe urmă produce toate confuziunile, care hotărăsc piesa. Bine au jucat și domni Berla (Buchheim), Niedt (Gärtner), Trautsch (Ernst) și domnișoarele Robe (Pauline), Betty Müller (Louise), precum și Stocker (Wilhelm), care se vede că n'are numai predilecție, ci și noroc în rolurile de băieți. Teatrul n'a fost plin nici aseară.

VARIETĂȚI.

(Papa dat în judecată). După-cum se scrie din Roma, Papa a pățit-o; a fost dat și el în judecata celor de pe pământ, și încă ce e mai nostim, de un nepot al Papei decedat Pius IX.

Eată de ce: După moartea lui Pius a rămas o moștenire de un milion. Nepotul cere acum să se dea dînsului această sumă.

Se înțelege, că Curia din Vatican dăce, că nu e dreaptă cererea nepotului, deoarece ce averea rămasă nu a fost a lui Pius IX., ci a Sfântului Scaun. Și apoi cum nepotului numai acum, după doisprezece ani de zile, i-a venit în minte să ceară milionul.

(Cel mai fericit om.) Un prieten al lui Păcală, care fugise din domiciliul conjugal de frica soacră-sa, întâlnindu-se cu Păcală, îl numi cel mai fericit om.

— Mă iartă! răspunse Păcală, cel mai fericit om a fost Adam, fiindcă n'a avut soacră!

Din public.*) Convocare.

„Reuniunea învățătorilor rom. gr.-or. din districtul Făgăraș“ va ține adunarea sa generală districtuală în zilele: 20, 21 și 22 Noemvrie a. c. v. în opidul Agnita. La aceasta sunt invitați toți membrii, precum și toți binevoitorii acestei corporațiuni.

Programul obiectelor de desbătut e următorul:

- Ședința I., Luni, 20 Noemvrie a. m.: 1. Asistarea în corpore la serviciul divin. 2. Deschiderea ședinței prin preșidiu. 3. Apelul nominal. Ședința a II-a, Luni, 20 Noemvrie p. m.: 4. Alegerea comisiunilor revizuitoare și de scontrare. 5. Raportul general al comitetului central despre activitatea dezvoltată în decursul anului reuional 1888/89. 6. Raportul casarului și al bibliotecarului.

Ședința a III-a, Marți, 21 Noemvrie a. m.: 7. Critica lui Constantin Pică asupra operațiunii „Iernatul stupilor în coșnițe avitice“, de membrul Nicolau Pop.

8. „Care sînt cauzele, pentru care absențele școlare sînt numeroase, și care ar fi mijloacele, prin care s'ar pute delătura acest inconvenient“, de I. Capătă.

Ședința a IV-a, Marți, 21 Noemvrie p. m.: 9. „Care sînt mijloacele, prin care se poate ajunge mai cu înlesnire scopul îmbunătățirii dotațiunii învățătorilor“, de Lazăr Coșa.

Ședința a V-a, Mercuri, 22 Noemvrie a. m.: 10. „Tractarea practică a substantivului pe baza unei buci de cetire“, prelegere practică de Ioan Bona.

Ședința a VI-a, Mercuri, 22 Noemvrie p. m.: 11. Satorirea bugetului pe anul 1889/90. 12. Eventuale propuneri. 13. Închiderea.

Făgăraș, din ședința comitetului central, ținută la 13 Octomvrie 1889 v.

Președintele reuniunii: Secretarul I. al reuniunii: Iuliu Dan. Nicolau Ludu, inv.șf.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele ziarului „Sieb-Deutsch. Tageblatt.“) Budapesta, 27 Noemvrie n. Fotograful de Curte Koller a murit. Împărăteasa-Regină a plecat dela Tunis la Malta.

Berlin, 27 Noemvrie n. Din Londra se împărtășește încredințarea moștenitorului de tron rusesc cu a doua fiică a prințului de Wales. Aici se vorbește, că împărtășirea oficială a încredințării cu principesa Margaretha se va face pe la Crăciun.

Belgrad, 27 Noemvrie n. Consulul turcesc din Vrania, învinovățit de cătră guvernul sârbesc de încercarea de a spiona planurile de fortificațiune sârbesci, a cerut pentru sine și pentru complicitii sei un asil; dar poliția sârbescă a făcut arestări și de aci s'a născut o aspră schimbare de note sârbesci-turcesci.

Ueskueb, 27 Noemvrie n. Agenții rusesci agitează printre Bulgarii macedonieni pentru adnexarea la Bulgaria. Mai mulți agitatori au fost expulsați.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 27 Noemvrie n. Casa deputaților. Indemnizarea a fost, după o scurtă discuțiune, acceptată cu majoritate de voturi covârșitoare. Amendouă opozițiunile au votat în contra ei. A urmat apoi numai decât continuarea desbaterii bugetare. Nicolae Percezel criticează toate partidele și dăce, că parlamentarismul nu plătesce nimic, deoarece ce ministerul stăpânește parlamentul, ear' nu acesta ministerul. A s'both reflectează lui Apponyi. Kapotsffy vorbește în contra bugetului.

București, 27 Noemvrie n. Mesa-giul tronului de astăzi va spune, că misiunea guvernului și a parlamentului va fi continuarea lucrărilor de reforme.

Bibliografie.

„Preotul Român“. Diar bisericesc, școlastic și literar. Apare în Gherla. Proprietar, redactor și editor: Nicolae Fekete-Negruțiu. Anul XV. Nr. 11 pe Noemvrie. Cuprinsul: Cercetări în istoria bisericii românești dinainte de unire, de Dr. Alexandru Grama (urmare). — Studii din dreptul canonic, de I. Papiu (urmare). — Predică la sârbătoarea ss. arhangeli Mihail și Gavriil, de I. Borosiu. — Din istoria despărțirii bisericii orientale de cea apuseană (urmare). — Recensiune literară, redacțiunea. — Varietăți.

„Revista Armatei“. Apare în București. Tipo-litografia Eduard Wiegand, strada Covaci Nr. 14. Director: delegat al „Mem. Fond.“, colonel Popescu. Redactor: căpitanul în rezervă G. Steriadi. Anul al VII-lea. Nr. 17 dela 15 Septemvrie 1889. Sumarul: Revista interioară. — Cestiunea înaintării în armată. — Despre rezerve. — O privire asupra infanteriei franceze. — Cronica exterioară. — Diverse. — Anunțuri.

— Sumarul numărului 18 dela 30 Septemvrie: Revista interioară. — Studii asupra infanteriei în armată. — Întărirea corpului de armată. — Armatele străine. — Solda și accesoriile de soldă. — Chiemările de rezervisti și teritoriali. — Cronica. — Diverse. — Anunțuri.

— Sumarul numărului 19 dela 15 Octomvris: Revista interioară. — Manevrele de toamnă 1889. — Solda și accesoriile de soldă. — Cronica exterioară. — Diverse. — Anunțuri.

„Dobrogea“. Organul proprietarilor, agricultorilor și economilor de vite. Apare de două-ori pe lună în Constanța. Tipografia română, Dimitrie Nicolaescu. Anul I. Nr. 4 dela 1 Noemvrie 1889. Sumarul: Articol de fond. — Cestiunea economică a pământurilor statului din Dobrogea și reformele necesare pe viitor. — Învinuirile agenților silvico-domeniali și parcelările. — Desideratele Dobrogenilor cătră comisiune. — Economii de vite la comisiunea Dobrogei. — Cronica.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Edicte:

A se insinua pretenșiunile în 45 de zile: — la rămasul după George Dobrota Mita Zsivkov (din Itbea-sârb.) și Martin Altmeyer (din B. Sângeorgiu), la tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

Concurs în provincie:

— Contra Mannheim și Glanz în Ineu mic. Cnrs. cms. Andor Akny, massa crt. Dr. George Plopu. Term. de ins. 3 Ianuarie 1890, procd. de licitud. 30 Ianuarie 1890.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la procuratura regească din Chichinda-mare. A se adresa până în 31 Decemvrie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Brașov. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Călimdarul zilei.

16/28 Noemvrie. Iulian: Evang. Mateiu. Gregorian: Sostin. Soarele: răsare 7.18, apune 4.18

Buletin meteorologic.

Table with 4 columns: Observații, Diferența din proiecții, Temperatura după Celsius, Maximalul și minimalul de temperatură, Direcția vântului. Data: 27.18.5, -6.4, +4.6, +4.6 -0.3, SO.

Din țeară, 24 Noemvrie, 7 oare, dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiune atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vântul (direcția și tăria). Locations: Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Timișoara, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 27 Noemvrie n. Hotel „Neurhher“. Eitel, apotecar din Rîmnic. Lesser, director din Budapesta. Lösch și Rothman din Viena, comercianți. Hotel „Împăratul Romanilor“. Wilh. Mark din Iernut; Roth din Brîna, comercianți. Hotel „Meltzer“. Doamna Csekme din Turda. Romul Gritta, proprietar din Roșia. I. Hamary din Turda. Hotel „Habermann“. Ioan Doican, preot din Beșeu-de-jos. I. Melankovich, tehnic din Micăsasa.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Abonament. Abonament 43. Joi, în 28 Noemvrie 1889: „Blaubart“. Operetă în 3 acte de Jacques Offenbach.

Economic.

Expedările de mărfuri la Bulgaria. În legătură cu împărțirea adusă la timpul seu asupra expedițiilor corespunzătoare de mărfuri destinate pentru Bulgaria se aduce de cătră camera comercială și industrială din Brașov, pe baza unei noue incunoscințări din partea direcțiunii de exploatare a căilor ferate reg. ung. de stat, la cunoscința lumii comerciale, că în sensul declarațiunii societății de navigațiune dunărene, întârzierile obveniende la expedițiile de mărfuri destinate pentru Bulgaria vin de acolo, că respectivele expediții au fost adresate la agenția numitei societăți în Giurgiu, care din urmă firesc că își are ședința în Giurgiu, însă debarcaderul în Smarda ce zace la depărtare de 5 kilometri, și așa în toate cașurile singurate s'a lăsat deciziunii acestei agenții, de a purta grije pentru luarea în primire a expedițiilor în Giurgiu sau apoi, dacă permitea stadiul apei, aceste a la dirigia la Smarda, o împregiurare însă, care cu considerare la aceea, că expedițiile erau fractate numai până la Giurgiu, da ansă la refractări și eventual la întârzieri. Aceste întârzieri se pot evita numai așa, dacă cercurile comerciale interesate se îngrijesc pentru aceea, ca expedițiile destinate pentru stațiunile situate pe țărmul drept (bulgar) al Dunării să fie totdeauna adresate la agenția societății de navigațiune dunărene în Smarda.

Tirgul de rimători din Turnu-Severin. În ziua de 3 Noemvrie s'au vândut în tirgul dela Severin 108 rimători grași în greutate de 15.593 kilograme cu prețul de 202 lei părechia. Situația acestui tirg la 2 Noemvrie a fost următoarea: 3894 rimători intrați în tirg; 956 vânduți în interiorul țării; 520 exportați în Austro-Ungaria; 35 uciși; 5 exterminări din cauza boalei de dinți și 2378 rămași în sălașe. Sănătatea vitelor este excelentă.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 12 și 13 Noemvrie 1889. Bach lui G. Mendl, porumb 3525 hect., 7-10 lei. I. Verona lui G. Mendl, porumb 1600 hect., 7-10 lei. Brociner lui Peirano, porumb 1100 hect., 6-55 lei. Perlea lui Peirano, porumb 3820 hect., 6-77 1/2 lei. Perlea lui Peirano, porumb 2870 hect., 6-77 1/2 lei. Marghiloman lui G. Mendl, porumb roșu 5000 hect., 8-55 lei. Marghiloman lui Sgardelli, porumb roșu 1900 hect., 8-20 lei. Marghiloman lui Sgardelli, porumb roșu 1800 hect., 8-15 lei. Marris lui Sgardelli, porumb roșu 1000 hect., 8- lei. Marghiloman lui Negroponte, porumb 1000 hect., 7-25 lei. Sgardelli lui Schmirer, orz 2000 hect., 6-10 lei. Gheorghiadu lui Schmirer, orz 3000 hect., 4-90 lei. Perlea lui Schmirer, orz 1325 hect., 5-20 lei. Perlea lui Paulli, 1400 hect., 7-15 lei. Perlea lui Paulli, orz 1900 hect., 7-05 lei. Marris lui L. Mendl, grâu 1700 hect., 12-27 1/2 lei. I. Verona lui L. Mendl, grâu 2850 hect., 12-17 1/2 lei. Marris lui Kirschen, grâu 5900 hect., 11-20 lei. Marris lui Kirschen, grâu 1800 hect., 11-20 lei. Negroponte lui Petricioni, grâu 1900 hect., 10-70 lei. Lombardo lui Papudoff, grâu 650 hect., 11-10 lei. S. Verona lui Papudoff, grâu 2000 hect., 10-55 lei. Pelitti lui Carnevalli, grâu 6750 hect., 10-70 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 22 Noemvrie Grâu, hectolitru 76—82 chilo fl. 5.20. până fl. 6.—, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.— până fl. 4.80, sâcra 70 până 75 chilo fl. 4.20 până 4.60, orz 62 până 66 chilo fl. —, până fl. —, ovés 42 până 50 chilo fl. 2.40 până fl. 3.—, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, mălaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, sementă de cânepă 48 până 50 chilo fl. 3.50 până 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până 6.—, linte 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 15.—, Nr. 4 fl. 14.—, Nr. 5 fl. 11.—, slăniță 100 chilo fl. 56.— până fl. 58.—, usoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sêu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sêu fl. 32.— până fl. 33.—, lumini turnate de sêu. fl. 35.— până fl. 36.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fân 100 chilo fl. 1.30 până fl. 1.70, cânepa fl. 30.— până fl. 32.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 l. % 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 32 cr., carnea de vitel 26 până 32 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouș 10 cu 22 până 25 cr.

Tirgul de rimători în Stelăneș. În 23 Noemvrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei, tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoară 42.— cr. până 45 1/2 cr., românesci, de Bakony grei 43.— cr. până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sârbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per %/ cumperat dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 25 Nov. 1889.

Table with multiple columns: Săminte, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., etc. Includes rows for Grâu, Bănațene, Orz, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Hărțile-monetă română . . . Camp. 9.30 vënd. 9.35 Lire turcesci 10.60 10.65 Imperiali 9.60 9.65 Ruble rusesci 1.24 1.25

Bursa de Budapesta

Table with 2 columns: Rentă de aur ung. 6%, etc. Includes various financial entries and their values.

Bursa de Viena

Table with 2 columns: Rentă de aur ung. 6%, etc. Includes various financial entries and their values.

Bursa de București.

Table with 2 columns: 25 Noemvrie. — 7 oare p. m. Cassa, Ultim. Includes various financial entries and their values.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

== Aici cumperi mai ieftin ==

toate
MATERIILE de MODĂ pentru DAME și DOMNI,

cele mai bune
materii pentru reverenți,

universe articole pentru
croitorii și marchande de mode,

asa precum
mărfuri de țesut (brodat) și împletit,

cumpărate de mine din
DEPOSITUL DE MARFĂ AL MASSEI CONCURSUALE

cu cele mai moderate prețuri.

[800] 11—

Succesorul lui Gregor Mateiu

„G. M. KLEISCH”,

piața mică Nr. 15 (odinioară local de magazină).

Un Practicant

(Român)

din casă bună află momentan
angajament.

Ofertele sunt a se adresa la

Justinian M. Grama,
comerciant-engrossist în
Budapesta.

[814] 2-2

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Institutul tipografic

din Sibiu.

execută tot felul de lucrări tipografice și indeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrisse în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA”

ÎN SIBIU,

fundată în anul 1868

[682] 50

asigurăză prelungă condițiunile cele mai favorabile:

a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliile etc.

b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1885 fl. 577,192.03	în a. 1869—1885 fl. 424,872.39
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
în a. 1888 „ 49,110.60	în a. 1888 „ 46,826.41
Suma fl. 724,807.36.	Suma fl. 556,928.81

1,281.736 fl. 17 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

582.147 fl. 48 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

[666] 37—50

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania

deschide abonament pe anul 1890

la

„Amicul Familiei.” Diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 și a unei în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, povești, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează cestuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindena, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte-o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român.” Diar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni. — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sârbători și diverse ocașuni, mai ales funebre, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și scrii cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primese gratis tot al patrulea exemplar.

Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere.

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, invederată și apreațiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet.) Broșura I., II. și III. Prețul broș. I., II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățături pentru popor, culese din dijarul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opul acesta, pentru povățuirile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un dijar de școală ce 'și-l făcuse ca elev de anul I. al școlaei populare superioare din Câmpeni, va să dăcă precând era în al 4-lea an de școală. În acest dijar se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povățuri primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitoul despre fumăt, despre curățirea trupului etc, ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opul cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea novelei: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântâna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfa. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoară, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României. Prețul 15 cr.

Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și violele, poezii populare, culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu arheologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român.” Cartea III., IV. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei.” Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economie pentru școlaele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasilie Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru școlaele populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafuli ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cuvântări bisericesci la toate sârbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8° mare, hârtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decât se fie de lipsă a mai recomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învățat a-i aștept scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, având o notiță istorică la fiecare sârbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sârbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvântări funebre și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde:

8 cuvântări acomodade pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormântarea oamenilor bătrâni, 5 la înmormântarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o întocmire generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela muier; 2. — ale muierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fi; 4. — ale mamei dela fi; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frații și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10. — dela conșoții de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvântări funebre și iertăciuni lucrate amănunțit tuturor cerințelor preoțiilor fungente la casuri funebreale. — Prețul unui exemplar expdat franco e 2 fl.

Cuvântări bisericesci. Tomul III., scris de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar expdat franco e 1 fl.

Oriental catolic sau concordanțele tradițiunii, în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Scrișă de Ioan Papiu. — Opul acesta a fost recensat favoritor și lăudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar expdat franco e numai 1 fl. 50 cr.

Rezultatele filosofiei sau cunosințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frapporti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodad ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplarul expdat franco.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetic și metodic în seminarul archidieceșan din Blaj, actualmente vicar archiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnăta pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbând unele aplicări practice cu altele rețete de relațiunile și lipsele băieților nostri, ear ceremoniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are să observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are să fie un îndreptar în mâna catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală ce au să o deie micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula apro-

bării Preaven. ordinarat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, având mai multe poezii în text, — este 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sfântului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysoștom, compusă din operele acelu sfânt părinte de Ioan Borosiu, paroch gr.-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 40 cr.

Catechese pentru pruncii școlari din școlaele populare. După George Mey, preot în Schwörzkirch din diecesa de Rottenburg, de Titu Budu, paroch gr.-cat. în Sat-Sugatag, protopopul distr. Mara, adm. vicarial al Maramureșului etc. etc. Edițiunea II. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 05 cr.

Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Russu. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 05 cr.

Prin moarte la victorie. Comedie într'un act. După A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea n. Bogdanu. Prețul unui exemplar 10 cr.

Înfluența mândriei. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul unui exemplar 30 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expdat franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia D. N. Ius Christos. Prețul unui exemplar legat și expdat franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla. — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Unde se cumpără acțiunile tuturor bancelor române cu prețurile cele mai bune.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.